

Bože můj, já chci zpět

Hana Hegerová

1. Staříčkový autobus zastaví podle přání,
vystoupím, tam kde ves první zdi začíná,

v chaloupkách voní vřes, kostelík vížku sklání,

do straně těžký vůz koníček táhnout má.

R: Slunce po okraj a straně samy vřes
a teď se duše kaj, a v srdci tíhu nes,
tak tady je můj kraj, tak to je moje mladí,
tak to je domov můj, tak to je domov můj.

Já žila hodně snů a poznala jsem svět,

už je to hodně dnů, už je to hodně let,

co vítr všechno smět a zůstala jen touha,

bože můj, já chci zpět, bože můj, já chci zpět.

2. Přes hory kamení, že světu plných bouří,
zarostlou pěšinkou po špičkách přicházím,
s dušičkou malinkou, koukám, jestli se kouří,
z našeho stavení a nevím jestli smím.

R: Já nevím, jestli smím, jít jako kdysi dál,
já vím, já dobře vím, že život nečekal,
že dveře, které znáš, po letech starým klíčem
jen těžko otvíráš, jen těžko otvíráš.

Já žila hodně snů a poznala jsem svět,
kde deset prázdných dnů je tisíc marných let,
když vítr všechno smět a zůstala jen touha,
bože můj, já chci zpět, bože můj, já chci zpět.